

primeres ratlles amb precisió sintètica: «L'objectiu primordial d'aquest assaig — diuen — s'encamina a exposar el nostre parer sobre el que creiem ha d'ésser el partit d'esquerra que vulgui aprofitar els alligonaments del 6 d'octubre.»

* * *

Demo-liberalisme polític; ampli reformisme social; afirmació plena de la personalitat nacional de Catalunya. Aquest és l'ideari esquerrista que Camps i Arboix defensa amb igual amor per a cada un dels tres anunciats. Els procediments per a realitzar aquest ideari amb l'eina d'un gran partit, són la sinceritat, la responsabilitat, la preparació i la disciplina. Davant les múltiples lliçons del 6 d'octubre, cal reconèixer que han d'ésser corregides algunes actuacions anteriors, més en els procediments que en l'ideari.

Homenatge al mestre Morera

Per uns dies ha estat hoste d'Olot l'il·lustre compositor, glòria de Catalunya, Enric Morera. Aprofitant aquesta avinentesa i donant-se la circumstància d'haver complet aquest català il·lustre els 70 anys d'edat Olot ha volgut dedicar-li un merescut homenatge d'admiració i estima.

Dissabte passat, tingué lloc en el Passeig de Blay, concorreguent-hi una enorme gentada, una audició de sardanes que la cobla «La Principal d'Olot» desgranà de la manera ajustadíssima a què ens té acostumats. Al final de l'audició el mestre Morera fou ovacionat carinyosament.

Diumenge a la nit i al local de l'Orfeó Popular Olotí que es trobava ple de gom a gom, es celebrà l'anunciat concert que en homenatge a l'il·lustre músic, organitzà la nostra primera entitat coral. El programa, integrat en la seva major part, per obres del mestre Morera, fou magistralment interpretat per l'Orfeó i per l'Esbart de Dansaires de la mateixa entitat.

En aquesta ocasió, també l'homenatge fou objecte de grans mostres de simpatia pel nombrós públic que assistí a tan simpàtic acte.

Desitgem al músic il·lustre, que l'estada entre nosaltres hagi estat per ell ben plaent i atractiva.

TEATRALS

«La Rambla de les Floristes»

El diumenge passat es representà al Teatre Principal de la nostra ciutat la comèdia en tres actes i en vers original del llorejat poeta Josep M.ª de Sagarra «La Rambla de les Floristes».

Si el nom del seu autor no fos prou per assegurar l'èxit als aimants de tot allò que dins el marc teatral es reflexa com una filigrana artística, la vàlua dels artistes que integren la Companyia Catalana «Nicolau-Martori», ja és prou i abundantment consolidada per a refermar aquesta creença de què es tracta de cosa bona. I és per això que diumenge, a la nit, el nostre primer Colisseum ofería l'aspecte de les grans solemnitats.

Naturalment que, al nostre entendre, l'obra que ens fou presentada no pot dir-se que sia la més reeixida del nostre admirat poeta, això no; en Sagarra n'ha produït d'altres que ens han satisfet més; no obstant i això, quan anem a admirar una nova concepció d'aquest inspirat poeta ja hi anem amb el convenciment de què l'home que ha creat obres com «La Filla del Carmesí» i «L'Hostal de la Glòria», no pot pas defraudar-nos mai.

«La Rambla de les Floristes», no és res més que un cant a aquell trosset de vida barcelonina, on, amb l'alegria de les seves flors s'hi ajunta la història d'una d'aquelles noies que viuen d'oferir al viuant unes roses que, com elles, amb el temps esdevindran marcides, però que amb elles barrejades hi passaran totes les penes i totes les alegries del viure quotidià.

I per això diu el poeta:

«...Veu aquestes flors i aquesta Rambla? Això és la meua vida, això és el meu orgull i el meu repòs. Jo hi vaig nèixer, vaig ser-hi de menuda, i venent roses he arribat a gran, i ara que sóc un xic galta caiguda, si em treuen de la Rambla, em mataran.

I l'«Antònia», la florista, aquell tipus de dona que en Sagarra ha plasmat de manera tan genial, prefereix la dolor d'una mortificació, que estava de la seva mà el poder evitar solament deixant la seva Rambla, quant aquell home, l'únic home de cor dels que l'envoltaven diàriament, en un moment de sinceritat no pot amagar per més temps l'oferiment del seu amor envers aquella dona que no tenia sobre d'ella cap més falta que un coneixement exacte del què és la vida, de les passions i de les mesquineses que es troben en l'interior de cada una de les persones que tractem i que a voltes convivim i tot.

I Sagarra acaba la seva obra de la manera més justa i encertada que podia pensar, quan «Antònia» diu a «don Ramon» després del seu oferiment:

«...No don Ramon, encara no s'en vagi... vol que li posi aquest clavell al trau? I demà, i l'endemà que no ho voldria? I un any, i un altre, i fins que sigui un vell i jo sigui una vella... cada dia no voldrà que li posi aquest clavell?

* * *

De la interpretació cal destacar el treball de la primera actriu Mercè Nicolau, la qual creà «Antònia, la florista», d'una manera com solament pot fer-ho una artista excepcional com és ella. Laura Bové, també estigué molt en caràcter en el seu paper de «Leonor». Ramon Martori, molt encertat en el personatge de «D. Ramon» i Enric Lluelles, Joan Estivill, Lluís Torner i Avelí Galceran, tots ells molt dignes i molt justos en els seus respectius papers.

La presentació molt cuidada, el públic molt satisfet i com ja hem dit molt nombrós.

La Casa ROVIRA regala una BICICLETA!!

Estem en plena temporada d'estiu....

Per Sabates de comoditat i de platja, a la CASA ROVIRA

Trajos de Bany des de la renomada marca Jantzen als Slips de o'65 ptes.

Xecos o Sabates flexibles (Casa Rovira).

Sabata sandàlia per platja a 4'65 ptes.

Ombrel·les, bosses ratllades per platja, i tots els articles de bany en les seves més grans novetats i preus reduïts.

Visiti'ns i se'n convencerà.

CASA ROVIRA.

Sant Esteve, 6 i 10. - Olot